

De 16
en andere rijke teksten
VOOR OKAN

© 2023 - Wablieft

Frederik de Merodestraat 27

2800 Mechelen

www.wablieft.be

boeken@wablieft.be

Vormgeving: Merel Van Meurs

Druk: Wilco bv.

Illustratie op de cover: Flore Deman

Dit boek is ook beschikbaar als luisterboek.

Dit boek kwam tot stand in samenwerking met het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief.

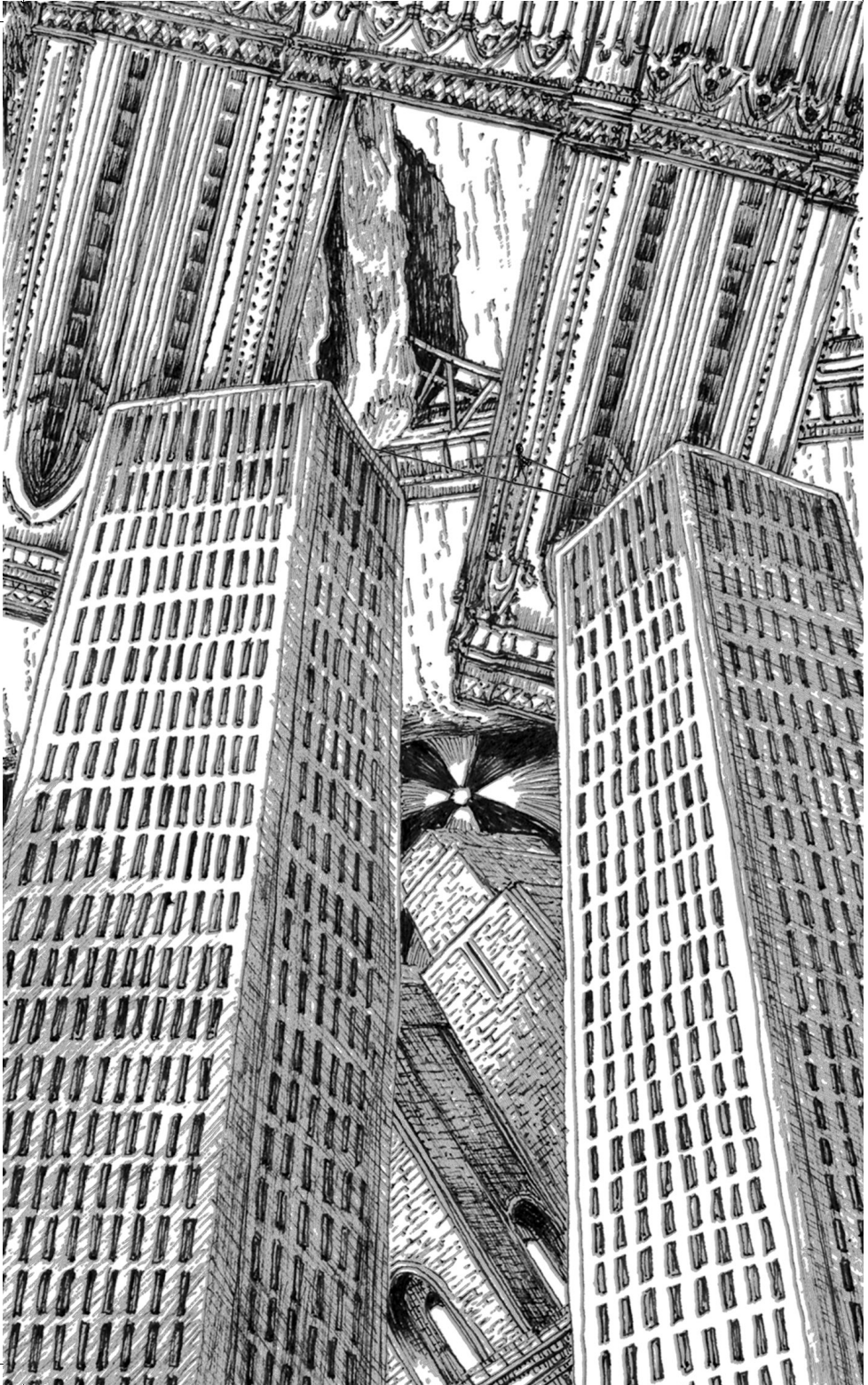
Rijke teksten voor OKAN

Wablieft verzamelde voor dit project meer dan 50 nieuwe rijke teksten, in eenvoudig Nederlands, voor jongeren in OKAN-klassen. Dat deden we met steun van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief. Nog meer rijke teksten vind je op de website rijketeksten.org van de Taalunie.

Dit boek is een deel in een reeks van vijf boeken. Enkele teksten van dit project vind je enkel online. Bij alle verhalen en teksten van dit project hoort lesmateriaal. De teksten en het lesmateriaal kan je gratis downloaden. Alle info vind je op wablieft.be/OKAN

Wablieft dankt het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid voor de kans om dit project te mogen realiseren. En natuurlijk ook iedereen die meewerkte: alle auteurs, illustratoren, iedereen die lesmateriaal maakte en de leden van de stuurgroep.

De grote stunt van Philippe Petit

Frank Pollet

Een droom

Philippe Petit is een koord-danser uit Parijs. Op een dag in de winter van 1968 krijgt hij tandpijn. Die pijn wordt steeds erger. Daarom gaat hij naar de tandarts. Daar is hij niet meteen aan de beurt. Dus gaat Philippe zitten in de wachtzaal. Hij bladert wat in een tijdschrift. Plots krijgt hij een schok bij wat hij ziet. Op een pagina staat een tekening van twee wolkenkrabbers in New York. Ze zijn al ontworpen, maar nog niet gebouwd. Op de tekening staan de torens vlak bij elkaar. 'World Trade Center' staat erboven. '110 verdiepingen'.

Bij de wolkenkrabbers staat ook de Eiffeltoren getekend. Philippe woont in Parijs. Hij kent die toren dus heel goed. Bij de tekening van de Eiffeltoren staat: 320 meter hoog. Bij de twee torens staat: 412 meter hoog. Het hart van Philippe slaat steeds sneller. '412 meter. Bijna 100 meter hoger dan de Eiffeltoren,' fluistert hij. Hij ademt diep in. Hij scheurt de pagina

uit het tijdschrift, vouwt ze op en stapt naar buiten.

Thuis gaat Philippe meteen naar zijn kamer. Hij neemt het blad uit de zak van zijn jas en vouwt het open. De koord-danser neemt een pen en tekent een streep tussen de twee torens. Een rechte lijn tussen de twee daken. Op dat moment beslist Philippe over zijn toekomst. Wanneer de torens gebouwd zijn, wil hij een kabel van staal spannen tussen die torens. Helemaal bovenaan. En daar wil hij een wandeling maken. Boven op die kabel. Meer dan 400 meter boven de grond. Philippe is 18 jaar, en hij heeft een droom die zijn leven zal veranderen.

Een grote stunt

Philippe denkt de hele tijd aan zijn plan. Hij wil koste wat kost een koord-danser op grote hoogte worden. Hij traint en traint. En droomt en droomt. En hij bluft: 'Volgend jaar kan ik alles wat een mens kan op een koord!' En Philippe kan steeds meer. Hij leert fietsen op een kabel. Erop dansen, erop gaan liggen ... Niets vindt hij te gek of te gevaarlijk. Hij probeert het allemaal én na een tijdje kan hij het allemaal. Hij wil de kabel

ook steeds hoger. Want die torens zijn hoog, heel hoog. Gevaarlijk hoog ...

In 1971 wil Philippe een stunt doen in zijn stad Parijs. De Notre Dame lijkt hem een goede plaats. Hij wil wandelen op een kabel tussen de twee torens van die kathedraal. Met enkele vrienden laat hij zich ongezien opsluiten in de Notre Dame. Ze hebben een kabel van staal bij, spullen om die kabel vast te maken, en een lange stok. Daarmee kan Philippe zijn evenwicht bewaren op de kabel. In de vroege ochtend van 26 juni is het zover. De 21-jarige Philippe begint aan zijn wandeling tussen de twee torens. Hij loopt over zijn dunne kabel. Op 68 meter boven de grond.

Beneden staan veel mensen te kijken. Ze houden hun adem in. Als die gekke jongeman één verkeerde beweging maakt, valt hij. En vallen betekent zo goed als zeker zijn dood. Maar het gaat goed. Meteen na zijn wandeling pakt de politie Philippe op. Maar dat kan hem niet schelen. Zijn eerste grote stunt is gelukt. Tijd voor de volgende!

Een brug

Philippe blijft trainen. Hij wil op de kabel zo goed kunnen wandelen als op de grond. Hij maakt salto's, naar voor én naar achter. Hij rijdt over de kabel op een fiets met één wiel. Hij wandelt erover op blote voeten en zonder evenwichtsstok. Philippe treedt op in circussen en in open lucht. Het publiek geeft hem elke keer een luid applaus. Hij is klaar voor zijn volgende grote stunt.

Die stunt vindt plaats in Australië. Ook nu maakt Philippe zijn plannen in het geheim. Hij laat een kabel van staal spannen. Die hangt tussen de twee noordelijke torens van de Sydney Harbour Bridge. Op 3 juni 1973 stapt Philippe op de kabel. Hij voelt de wind waaien door zijn haar. Hij haalt zijn neus op en vertrekt. Eerst voorzichtig, daarna steeds zekerder van zichzelf. De kabel beweegt meer dan hij zou willen. Philippe moet heel goed op zijn bewegingen letten. Wanneer hij halfweg tussen de twee torens is, zwiept de kabel heen en weer. Bijna 90 meter hoog. Maar de jonge stuntman stapt rustig verder. Hij komt veilig aan de overkant. Op de toren springt hij wat op en neer, om zijn stramme

spieren weer soepel te maken. En dan stapt hij weer op de kabel.

Halfweg zijn tweede wandeling gaat Philippe op de kabel zitten. Even later gaat hij zelfs liggen. Alsof het geen moeite kost. Alsof het niet levensgevaarlijk is. Intussen staan heel veel mensen naar Philippe te kijken, beneden op de brug. Ze maken foto's van hem. Er zijn zelfs mensen met camera's, die zijn stunt filmen. Maar ook de politie is er. Zij proberen het verkeer, dat stilstaat op de brug, weer in beweging te krijgen. Vier treinen staan stil. Bestuurders van auto's op de acht rijstroken zijn uitgestapt. Iedereen wil zien wat die gekke man daarboven doet.

Agenten gaan naar boven op de toren. Daar wachten ze Philippe op. Wanneer zijn wandeling gedaan is, nemen ze hem mee naar beneden. De agenten duwen hem in een lichtblauwe politiewagen en brengen hem weg. De wandeling van Philippe is illegaal, en dus strafbaar. Maar de jongeman uit Parijs is tevreden. Ook deze stunt is gelukt. Het wordt stilaan tijd voor hét doel in zijn leven.

Veel vragen

Al die tijd heeft Philippe Petit maar één doel. Hij wil wandelen tussen de torens van het World Trade Center (WTC). Dat is 412 meter boven de grond. De daken van die torens krijgen dan al de bijnaam 'de top van de wereld'. Philippe reist heel vaak naar New York. Daar ziet hij het WTC groeien. Wanneer de gebouwen klaar zijn, zullen ze de hoogste torens ter wereld zijn.

Philippe heeft nog veel vragen. Hoe ver staan de torens precies uit elkaar? Hoe kan je een kabel tussen de twee torens spannen, zonder dat iemand dat merkt? Is er op 400 meter hoogte een harde wind, ook als er beneden geen wind is? Hoe kan je ervoor zorgen dat de kabel stil blijft hangen? Hoe krijg je een evenwichtsstok naar boven, zonder dat iemand dat ziet? Hoe blijf je uit het zicht van de bewakers, die in en rond de torens de wacht houden? En wie wil helpen bij dit gekke plan?

Philippe zoekt met veel zorg antwoorden op al zijn vragen. Hij is regelmatig in New York. Daar treedt hij op, in de open lucht. Vaak kan je hem bezig zien in het park. In zijn vrije tijd vind

je hem meestal in de buurt van de torens. Die zijn nog volop in opbouw. Philippe vermomt zich als journalist. Zo kan hij werkklui op het dak interviewen. Hun verhaal interesseert hem niet echt. Hij wil alleen het dak van de toren verkennen. Waar kan hij de kabel vastmaken? Is er veel wind? Want één harde stoot van de wind kan hem van de kabel blazen. En dat zou het einde van zijn plan betekenen. En ook het einde van Philippe Petit.

Tijd voor actie!

In de lente van 1974 heeft Philippe een ploeg jonge mensen gevonden. Ze zijn zo gek om hem te helpen bij zijn gevaarlijke stunt. Philippe heeft alle informatie die hij nodig heeft. Hij laat voor zijn helpers uniformen naaien. Nu zien ze eruit als bewakers van de WTC-torens. Philippe weet nu ook dat de torens zo zijn gebouwd dat ze bewegen bij harde wind. Doen ze dat tijdens de wandeling van Philippe? Dan kan de kabel loskomen. Daarom heeft hij een dag met weinig wind gekozen. Op 7 augustus moet het gebeuren. Dan wil de 24-jarige stuntman uit Parijs op een kabel tussen de twee hoogste gebouwen van de wereld wandelen.

Op 6 augustus gaan twee 'bewakers' elk met een koffer naar de 104de verdieping van de noordelijke toren. In de ene koffer zit een kabel van 60 meter lang en 22 millimeter dik. In de andere koffer zit de evenwichtsstok van Philippe. Die kan hij uitschuiven. Ook in de andere toren gaan 'bewakers' met een koffer naar het dak. In die koffer zitten spullen om de kabel vast te maken. De 'bewakers' leggen alles op het dak. Daarna verstoppen ze zich enkele verdiepingen lager. Ze moeten wachten tot het donker wordt. 's Avonds en 's nachts zijn er maar enkele echte bewakers die hun ronde doen. Het wordt moeilijk om niet gezien te worden, maar het plan kan lukken.

Wanneer het donker is, neemt Philippe zijn walkie-talkie: 'Het is tijd voor actie!' In beide torens moeten zijn helpers nu stiekem naar het dak. Dat valt niet mee. De echte bewakers blijven erg lang boven in de torens. Nu moet de ploeg vooral geduldig zijn. Na lang wachten lukt het. Iedereen staat op het dak. Het is er erg donker. De ploegen op de twee torens kunnen elkaar bijna niet zien.

Een kabel van 200 kilogram

Op het dak van de noordelijke toren maken ze de kabel aan het gebouw vast. Iemand heeft een pijl en boog mee. Aan de pijl maakt hij een heel fijne, maar sterke draad vast. Nu moet hij de pijl naar de andere toren schieten. Dat is 50 meter ver. De man heeft veel geoefend, maar het blijft heel moeilijk. Hij schiet en wacht af. Wachten duurt lang. Maar dan klinkt uit de walkie-talkie een stem: 'We hebben de pijl en de draad. Yes!'

Op de noordelijke toren binden ze een stevig touw aan de fijne draad. De mannen op de zuidelijke toren trekken de draad naar zich toe. Na een tijdje hebben ze het stevige touw beet. Intussen binden de mannen op de noordelijke toren de kabel van staal aan het stevige touw. Nu wordt het echt lastig. De kabel weegt 200 kilogram. Eén eind zit al vast aan de noordelijke toren. Nu moeten de mannen op de zuidelijke toren het andere eind naar zich toe trekken. Dat gaat traag, heel traag. Hoe verder de kabel komt, hoe zwaarder hij wordt. De mannen mogen hem zeker niet loslaten. Want dan is alle moeite voor niets geweest. Maar het lukt! De mannen op de zuidelijke toren maken de kabel nu vast aan het

gebouw. Dat is niet makkelijk. En ze moeten het goed doen. Anders komt de kabel los. Als Philippe dan op de kabel staat, zal hij vallen.

De echte bewakers blijven hun ronde doen. Ze komen ook de daken. Daarom moeten de ploegen op beide torens zich soms verstoppen. Elke keer is dat heel spannend. Worden Philippe en zijn mannen betrappt? Dan is alles voorbij. Maar het gaat goed. Het wordt stilaan ochtend en steeds lichter. Nu moet Philippe beslissen wanneer hij aan zijn wandeling begint.

Een fantastisch gevoel

Op 7 augustus om 7.05 uur stapt Philippe Petit op de kabel. Na enkele voorzichtige passen heeft hij alleen nog de kabel onder zijn voeten. Niets anders. 412 meter onder hem raast het verkeer van New York. Philippe ademt diep in en stapt verder. Voorzichtig. Voetje voor voetje. Hij voelt dat de kabel mooi strak zit. Er is weinig wind. De stuntman voelt zich steeds zekerder. Hij wandelt nu tot halfweg. Dan blijft hij staan. Op zijn gezicht verschijnt een glimlach. Hoger kan niemand anders wandelen. Het geeft hem een fantastisch gevoel.

Philippe stapt tot aan de zuidelijke toren. Onder hem hebben steeds meer mensen gezien wat er gebeurt. Veel auto's staan al stil. Philippe draait zich om en stapt weer de kabel op. In het midden gaat hij zitten. Hij neemt rustig de tijd om te zien wat alleen hij kan zien. Niemand is ooit op deze plek geweest. Philippe gaat liggen. Op een kabel van maar 22 millimeter dik. 412 meter boven de grond. Hij geniet. Dan staat hij recht en wandelt door.

Philippe Petit heeft de smaak te pakken. Hij springt op de kabel en danst. En dat allemaal zonder beveiliging. Al het verkeer in de buurt van de torens staat nu stil. Iedereen houdt de adem in. Mensen kunnen bijna niet geloven wat er boven hun hoofd gebeurt. Steeds weer wandelt Philippe Petit van de noordelijke naar de zuidelijke toren en terug. Dit zal hij nooit meer meemaken, dus wil hij zo lang hij kan op de kabel blijven.

Op de noordelijke toren staan nu twee agenten. De mannen wachten Philippe op. Ze roepen dat hij naar hen moet komen. Maar Philippe glimlacht en draait zich om. Nog een laatste

keer wil hij deze wandeling maken. Na de vierde keer stapt hij van de kabel, het dak op van de noordelijke toren. De agenten slaan hem meteen in de boeien. Philippe laat het gebeuren, met de glimlach. Wat hij 50 minuten lang gedaan heeft, deed niemand hem ooit voor. En niemand deed het nog na hem. Dat kan ook niet meer, want op 11 september 2001 lieten terroristen beide torens instorten ...

